கிறிஸ்துவின் திருவருகையின் முதல் ஞாயிறு

1st Sunday of Advent

1. søndag i advent

திருவருகைக் காலம் | Advent

Primary Bible: Dansk – Den Hellige Bibel — Dansk – Den Hellige Bibel

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 42:1-9

Verse	Text
42:1	Se min Tjener, ved hvem jeg holder fast, min udvalgte, hvem jeg har kær! Paa ham har jeg lagt min Aand, han skal udbrede Ret til Folkene.
42:2	Han raaber og skriger ikke, løfter ej Røsten paa Gaden,
42:3	bryder ej knækket Rør og slukker ej rygende Tande. Han udbreder Ret med Troskab,
42:4	vansmægter, udmattes ikke, før han faar sat Ret paa Jorden; og fjerne Strande bier paa hans Lov.
42:5	Saa siger Gud HERREN, som skabte og udspændte Himlen, udbredte Jorden med dens Grøde, gav Folkene paa den Aandedræt og dem, som vandrer der, Aande.
42:6	Jeg, HERREN, har kaldet dig i Retfærd og grebet dig fast om Haand; jeg vogter dig, og jeg gør dig til Folkepagt, til Hedningelys
42:7	for at aabne de blinde Øjne og føre de fangne fra Fængslet, fra Fangehullet Mørkets Gæster.
42:8	Jeg er HERREN, saa lyder mit Navn. Jeg giver ej andre min Ære, ej Gudebilleder min Pris.
42:9	Hvad jeg forudsagde, se, det er sket, jeg forkynder nu nye Ting, kundgør dem, før de spirer frem.

திருமுகம் (Epistle)

Romans 13:11-14

Verse	Text
13:11	Og dette just, fordi I kende Tiden, at det alt er paa Tide, at I skulle staa op af Søvne; thi nu er vor Frelse nærmere, end da vi bleve troende.
13:12	Natten er fremrykket, og Dagen er kommen nær. Lader os derfor aflægge Mørkets Gerninger og iføre os Lysets Vaaben;
13:13	lader os vandre sømmeligt som om Dagen, ikke i Svir og Drik, ikke i Løsagtighed og Uterlighed, ikke i Kiv og Avind;
13:14	men ifører eder den Herre Jesus Kristus, og drager ikke Omsorg for Kødet, saa Begæringer vækkes!

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 4:16-30

Verse	Text
4:16	Og han kom til Nazareth, hvor han var opfødt, og gik efter sin Sædvane paa Sabbatsdagen ind i Synagogen og stod op for at forelæse.
4:17	Og man gav ham Profeten Esajas's Bog, og da han slog Bogen op, fandt han det Sted, hvor der stod skrevet:
4:18	„Herrens Aand er over mig, fordi han salvede mig til at forkynde Evangelium for fattige; han har sendt mig for at forkynde fangne, at de skulle lades løs, og blinde, at de skulle faa deres Syn, for at sætte plagede i Frihed,
4:19	for at forkynde et Herrens Naadeaar.“
4:20	Og han lukkede Bogen sammen og gav Tjeneren den igen og satte sig; og alles Øjne i Synagogen stirrede paa ham.
4:21	Men han begyndte at sige til dem: „I Dag er dette Skriftord gaaet i Opfyldelse for eders Øren.“
4:22	Og de berømmede ham alle og undrede sig over de livsalige Ord, som udgik af hans Mund, og de sagde: „Er dette ikke Josefs Søn?“
4:23	Og han sagde til dem: „I ville sikkerlig sige mig dette Ordsprog: Læge! læg dig selv; gør ogsaa her i din Fædreneby saa store Ting, som vi have hørt ere skete i Kapernaum.“
4:24	Men han sagde: „Sandelig, siger jeg eder, at ingen Profet er anerkendt i sit Fædreland.
4:25	Men jeg siger eder i Sandhed: Der var mange Enker i Israel i Elias's Dage, da Himmelen var lukket i tre Aar og seks Maaneder, den Gang der var en stor Hunger i hele Landet;
4:26	og til ingen af dem blev Elias sendt uden til Sarepta ved Sidon til en Enke.
4:27	Og der var mange spedalske i Israel paa Profeten Elisas Tid, og ingen af dem blev renset, uden Syreren Naman.“
4:28	Og alle, som vare i Synagogen, bleve fulde af Harme, da de hørte dette.
4:29	Og de stode op og stødte ham ud af Byen og førte ham hen til Skrænten af det Bjerg, paa hvilket deres By var bygget, for at styrte ham ned.
4:30	Men han gik igennem, midt imellem dem, og drog bort.